

Geçtiğimiz ay (19 Nisan 2015), Türkiye, ünlü bir bilim adamını kaybetti. Prof. Oktay Sinanoğlu, tedavi gördüğü ABD’de öldü. Oktay Sinanoğlu ile görüşmüşlüğüm, konuşmuşluğum var. Onun hakkında bir yazı yazmasaydım, kendimi vefasız sayardım. Şimdiye kadar hiç kimse hakkında sağlığında olsun, ölümünden sonra olsun hatıra için yazı yazmadım. Hayat hikâyesi ve yapıtları hakkında yazılanları tekrar etmeyeceğim.

Onunla ilk karşılaşmamız 6-7 Aralık 1997 günü oldu. 28 Şubat’ın esintisi devam ediyordu. İşçi Partisi’nin örgütlemesiyle, hazırlanmasında görev aldığım Ankara’da toplanan *Devrimci Cumhuriyet’in Eğitim Politikaları* kurultayında Sinanoğlu, *“Dil ve Sömürge Eğitimi”* konulu bir bildiri sundu. Azmi O. Barut’la ikisinin imzasını taşıyan bildiride yabancı dille eğitimin bir sömürge eğitimi olduğu kesin vurgularla belirtiliyordu.

Eğitim konusunun gündeme geldiği bir yerde Kürtçe öğretimi veya eğitiminin atlanması düşünülemez. Ben *“Cumhuriyetin Eğitim Mirası ve Halkçı Eğitim”* konulu bildirimde bu konuya da yer verdim. *“Türkiye’de konuşulan Türkçeden başka dillerin de eğitim hakkı olmalıdır. Devrimci Cumhuriyette milletlerin birbirlerine üstünlüğünü ileri süren bir milliyetçilik değil, derin bir yurtseverlik egemen olacaktır. Çağımızda milliyetçilik, ancak emperyalizmi hedef aldığı, ülkenin bağımsızlığına hizmet ettiği oranda olumlu bir rol oynayabilir”* dedim.

ANADİLİNDE EĞİTİME BAKIŞ

O tarihi İP Genel Sekreteri olan Mehmet Bedri Gültekin *“Anadilinde Eğitim Sorunu ve Çözümü”* başlıklı 16 sayfalık bildirisinin

“Kürt çocukları açısından anadilinde eğitim sorunu” bölümünde şöyle dedi:

“Kürt çocuklarının önemli bir kısmı Türkçeyi yedi yaşından sonra ilkokulda öğrenmektedir. Bir kısmı ise yarım yamalak bir Türkçe ile öğrenim hayatına başlamaktadır. Dolayısıyla Kürt çocukları açısından yabancı bir dille öğrenim hayatına başlamak söz konusudur. Çocuğun anadilinin zorla bir yana bırakılarak yabancı bir dilde öğrenim yapmaya zorlanmasının bilimsel açıdan büyük sakıncaları olduğu araştırmalarla ortaya konulmuştur.”

Gültekin bu sakıncaları uzun uzun ve maddeler halinde anlattı.

OKTAY SİNANOĞLU ÜZERİNE

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 06 Mayıs 2015 07:15 -

Bildirgenin sonuç bildirgesini hazırlamak için üç kişi görevlendirildik. Artık ikisi de aramızda bulunmayan Prof. Alpaslan Işıklı ve Prof. Oktay Sinanoğlu ile birlikte kurultayın yapıldığı Türk-İş binasının bir odasında taslağını benim yazdığım bildirgeyi madde madde okuyup tartıştık. Bildirgede Türkçe dışındaki dillerin öğrenimi ile ilgili bir madde de vardı. Sinanoğlu maddedeki ifadeye itiraz etti. Ben direttim. Işıklı ise şöyle bir cümle biçimlendirdi ve bu sonuç bildirgesinin 5. maddesi olarak saptandı: *“Emperyalizmin Kültürel egemenliğine son vermek için yalnız Türkçenin değil, ülkemizde ve dünyada konuşulan bütün dillerin İngilizcenin boyunduruğundan kurtulması şarttır”* (Bildiri metinleri ve sonuç bildirgesi için: *Devrimci Cumhuriyet'in Eğitim Politikaları*, İstanbul, 1998, Kaynak Yayınları, 319 sayfa.)

BY BY TÜRKÇE

Sinanoğlu'nun toplum tarafından geniş ölçüde tanınması “By By Türkçe” kitabı ile oldu. Bu kitabı 29 Ekim 2001 günü Turhan Kitabevinden satın aldım. Eğitim Hakkını Savunma Komitesi olarak yabancı dille öğretime karşı geniş bir kampanya yürütüyor, afişler ve broşürler bastırıyor, imza topluyorduk. 3 Aralık 2001 günü kitabı okumayı bitirince İstanbul'da oturan Sinanoğlu'nu, dergide konferans vermesi için aradım. Ankara'ya geleceğini, o zaman görüşebileceğimizi söyledi. (Bu görüşme hiçbir zaman mümkün olmadı!)

By By Türkçe'yi yabancı dille öğretimin yanlışlığı konusunda ikna olmamış herkes okumalıydı. Çevremdeki arkadaşlara onu ulaştırmak için kitabın yayıncısı Cengiz Özakıncı'ya telefon ederek kitaptan hemen 20 adet göndermesini istedim. Yarı fiyatına gönderdiği bu kitapları dergiye gelen gidenlere önerdim ve arkadaşlar hemen aldılar. (Bu sipariş 20'şer kitaplık koliler halinde birkaç kez daha tekrarlanacaktır).

21 Aralık 2001 günü, Edremit'te bir derneğin başkanı Avukat Mahmut Ceylan telefon etti, yabancı dille öğretim konusunda bir program düzenlemek istediğini belirterek benimle birlikte konuşmak üzere kimleri önerdiğimi sordu. Prof. Aydın Köksal'la Sinanoğlu'nu önerdim. Sinanoğlu'na ulaşmış, Fakat o, kürsüyü başkasıyla paylaşmak istemediğini söyleyince Ceylan, bu tutumu ona yakıştırmayarak etkinliği düzenlemekten vazgeçmiş. ADD Bursa Şubesi eski başkanı Lütfi Kırayoğlu da, Sinanoğlu'nun ölümü üzerine yazıp paylaştığı yazısında onun büyük bir salonda konuşmaktaki ısrarını yazdı.

28 Ocak 2002 günü, Ankara'da olduğunu öğrendiğim Sinanoğlu'na telefon ederek kendisini ziyaret etmek istediğimizi bildirdim. Rahatsız olduğunu, iyileşince bizi arayacağını söyledi.

OKTAY SİNANOĞLU ÜZERİNE

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 06 Mayıs 2015 07:15 -

Kendisine kitaplarını tanıttığımız dergimizi gönderebilmemiz için adresini istediysem bunu da vermedi. Kendisi de aramadı!

24 Ocak 2002'de Emine Çaykara'nın onunla yapılmış uzun bir görüşmesinden oluşan "*Türk Aynıştayını Oktay Sinaoğlu*" kitabını satın alarak bir solukta okudum. Kitap beni adeta çarptı. Türkiye'de Amerikan hayranları yanında böyle insanların da olduğunu düşünerek havalara uçtum.
"*O Tam bir Türk yurtseveri*" idi. İş Bankası Kültür Yayınları'nın satış bürosundan üç kitap satın alarak dergideki arkadaşlara hemen sattım. Ardından beş, daha sonra 10 kitap.

7 Mart 2003 Günü kitle örgütleri temsilcilerini bir toplantıya çağırarak Ulusal Eğitim Derneğini kurmamızın zamanı geldiğini anlattım. 6 kişilik bir kurucular kurulu seçildik. Bu kurula derneğe kurucu olması gerektiğini düşündüğüm 38 kişilik bir liste sundum. Bu listedeki 35 kişi üzerinde görüş birliği oluştu fakat biri Sinanoğlu olmak üzere üç kişi üzerinde şimdi hatırlayamadığım nedenlerle anlaşma sağlayamadık. Dernek 17 Nisan 2003 günü 43 eğitimci tarafından kuruldu.

MİLLİYETÇİLİK VE BİLİMSELLİK

Genç yaşında profesör olan ve kimya dalında ödülleri bulunan Sinanoğlu'nun "deha" derecesinde üstün zekâlı olduğu belirtilmektedir. Kültür emperyalizmine ve İngilizcenin dünyayı istilasına karşı dikkate değer bir direniş sergiledi. Fakat onun tezlerinde her zaman bir eksik taraf bulunduğu kanısındayım. Türkçeyi, kendi anadilimiz olduğu için değil, sanki diğer bütün dillerden üstün olduğu gibi bir gerekçeyle savundu. İngilizcenin doğru dürüst bir dil olmadığını bile ileri sürüyordu. Fransızcanın çok kaba bir dil olduğunu söyledi. Yabancı dille eğitime karşı çıkan aydınlardan Prof. Aydın Köksal'la aralarında önemli farklar vardı. Köksal olaya milliyetçi gözle değil bilimsel olarak bakmaktadır. Her dil, onu konuşanlar tarafından sıcaktır, değerlidir, kutsaldır. (Türkiye'nin Büyük Yanılgısı: Yabancı Dille Öğretim, Ankara, 2000, Öğretmen Dünyası yayını)

Sinanoğlu'nun kitaplarında övgüyle söz ettiği, benim yalnızca ondan duyduğum bir "Burhanilik" kavramı vardır. Bunun Budizm'in Uygur Türkçesindeki adı olduğunu öğreniyoruz. Üç bin yıl

OKTAY SİNANOĞLU ÜZERİNE

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 06 Mayıs 2015 07:15 -

önce Uygur Türkleri Budizm'i benimseyerek Buda'ya Burhan demişler ve bunu dünyanın dört bir tarafına yaymışlar... Kendisi "*İlerisi İçin*" adlı yazısında "*Dünyaya kaç kez medeniyeti öğreten, Uygur Türkleri gibi atalarımızdır*" diye yazıyor... Bu tezin 1930'lardaki Türk Tarih Tezi ve Güneş Dil Teorisi gibi tarihsel gerçeklere uymadığı kanısındayım.
(3 Mayıs 2015)